

ปัญหาพิเศษ

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจ
ชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ลอด อำเภอลาดบัวหลวง
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

A SATISFACTION OF TOURISTS TOWARD AGROTOURISM OF
MELON MOOYAI RUAMJAI PATTANA SMALL COMMUNITY
ENTERPRISE, KHUSALORD SUBDISTRICT, LADBUALUANG DISTRICT,
PRANAKRON SRI AYUTTHAYA PROVINCE

สุทัศน์ จิระชัยพันธ์

SUTHAT JIRACHAIPHAN

หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)
ภาควิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2560

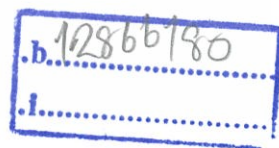
ปัญหาพิเศษ

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจ
ชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

A SATISFACTION OF TOURISTS TOWARD AGROTOURISM OF
MELON MOOYAI RUAMJAI PATTANA SMALL COMMUNITY
ENTERPRISE, KHUSALORD SUBDISTRICT, LADBUALUANG DISTRICT,
PRANAKRON SRI AYUTTHAYA PROVINCE

สุทัศน์ จิระชัยพันธุ์
SUTHAT JIRACHAIPHAN

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 148044
วันเดือนปี - 9 ต.ค. 2560

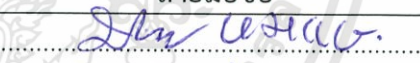

หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)
ภาควิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2560

คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองปัญหาพิเศษ

หัวข้อปัญหาพิเศษ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจ
ชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ลอด อำเภอลาดบัวหลวง
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

A Satisfaction of Tourists Toward Agrotourism of Melon Mooyai
Ruamjai Pattana Small Community Enterprise, Khusalord
Subdistrict, Ladbualuang District, Pranakron Sri Ayutthaya
Province

นักศึกษา นายสุทัศน์ จิระชัยพันธ์
รหัสประจำตัว 56040642
ปริญญา วิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา พัฒนาการเกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ดวงกมล ปานรศทิพ ธรรมาธิวัฒน์

คณะกรรมการสอบปัญหาพิเศษ	ลายมือชื่อ
รศ.ดร.ปัญญา หมั่นเก็บ	
ผศ.ศุภสมบุรณ์ อังรัตนากร	
ดร.สุณีพร สุวรรณมณีพงศ์	
ดร.ดวงกมล ปานรศทิพ ธรรมาธิวัฒน์	

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการเกษตร
เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2560

ผศ.ดร.สมศักดิ์ คุหาสวรรค์เวช

หัวหน้าภาควิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมูใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
นักศึกษา	นายสุทัศน์ จิระชัยพันธุ์
รหัสประจำตัว	56040642
ปริญญา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (พัฒนาการเกษตร)
สาขาวิชา	พัฒนาการเกษตร
พ.ศ.	2560
อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ	ดร.ดวงกมล ปานรศทิพ ธรรมาธิวัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยงที่มายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมูใหญ่ร่วมใจพัฒนา 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมูใหญ่ร่วมใจพัฒนา 3) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมูใหญ่ร่วมใจพัฒนา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 4) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยงที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมูใหญ่ร่วมใจพัฒนา

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้คือนักท่องเที่ยงที่มายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมูใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 140 ตัวอย่าง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบปลายปิดและปลายเปิด เก็บข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม 2560 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอ้างอิงในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่า t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักท่องเที่ยงเป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.71 จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 52.86 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 51.43 มีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 30.00 มีอายุระหว่าง 25 – 35 ปี ร้อยละ 35.00 และมีรายได้ 10,000 – 20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 43.57 2) นักท่องเที่ยงมีความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านวิทยากรและด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และ 4.21 ตามลำดับ ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และ 4.13 ตามลำดับ 3) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพ 4) นักท่องเที่ยงพบปัญหาในด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านประชาสัมพันธ์ โดยมีข้อเสนอแนะคือ ให้เพิ่มสถานที่จอดรถและห้องน้ำเพิ่ม และสร้างเว็บไซต์ของแหล่งท่องเที่ยวเอง

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษเล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ดวงกมล ปานรศทิพ ธรรมาธิวัฒน์ ที่ได้ให้คำปรึกษาความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะ ตลอดจนช่วยแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆจนผ่านพ้นด้วยดี จึงได้รับประสบการณ์จนไปสู่การปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไป ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ รศ.ดร. ปัญญา หมั่นเก็บ ผศ.ศุภสมบุรณ์ อึ้งรัตนกร และดร.สุณีพร สุวรรณมณีพงศ์ กรรมการผู้คุมสอบปัญหาพิเศษที่ได้ช่วยเหลือตรวจสอบข้อผิดพลาด ให้คำแนะนำ ตลอดจนข้อชี้แนะจนในที่สุดทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงผ่านไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณนายเอนก ยินดีสิงห์ รองหัวหน้ากลุ่มวิชาหกิจชุมชนกลุ่มเมื่อนหมู่ใหญ่ ร่วมใจพัฒนา ซึ่งคอยให้ความช่วยเหลือตลอดในการให้ข้อมูลต่างๆ รวมทั้งนักท่องเที่ยวทุกท่านที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามให้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ท้ายสุดนี้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้การสนับสนุนให้ทุกๆเรื่องตลอดมา รวมถึงเพื่อนๆที่คอยช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และให้คำแนะนำที่ดี ทำให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้ประสบความสำเร็จ ขอมอบส่วนดีของการศึกษานี้ให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ส่วนความผิดพลาดและข้อบกพร่องใดๆ ข้าพเจ้าขอน้อมรับแต่เพียงผู้เดียว

สุทัศน์ จิระชัยพันธุ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	I
กิตติกรรมประกาศ.....	II
สารบัญ.....	III
สารบัญตาราง.....	V
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
1.4 ขอบเขตของการศึกษา.....	2
1.5 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	4
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร.....	6
2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว.....	11
2.4 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่ม แม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	12
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
2.6 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	22
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	22
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	23
3.3 วิธีเก็บข้อมูล.....	23
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	25
4.1 ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว.....	25
4.2 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว เชิงเกษตรเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	26
4.3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจ พัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	34
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ	35
5.1 ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยว	35
5.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	35
5.3 เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	36
5.4 อภิปรายผลการศึกษา	36
5.5 ข้อเสนอแนะ	37
บรรณานุกรม.....	38
ภาคผนวก.....	40
ประวัติผู้วิจัย.....	45

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว.....	25
4.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจ ชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนาตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	27
4.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในภาพรวม.....	28
4.4 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ.....	29
4.5 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตาม การศึกษา.....	29
4.6 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยว โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามการศึกษา.....	30
4.7 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตาม สถานภาพสมรส.....	30
4.8 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยว โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	31
4.9 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ.....	31
4.10 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยว โดยภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพ.....	32
4.11 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ.....	33
4.12 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้.....	33

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	21

บทที่ 1

บทนำ

(Introduction)

1.1 ความสำคัญของปัญหา (Statement of the Problem)

ปัจจุบันการท่องเที่ยวของประเทศไทย ได้มีการจัดการหลากหลายรูปแบบเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกันออกไป การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เพราะเป็นการท่องเที่ยวที่ได้ความรู้ ได้ประสบการณ์ใหม่ ได้ชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินในสวนเกษตร เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแต่ละแห่งจะมีกิจกรรมที่จะให้บริการนักท่องเที่ยวหลาย ๆ กิจกรรม แล้วแต่สภาพจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตรแต่ละแห่ง อาทิเช่น แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่อบรมให้ความรู้เกษตรกรแผนใหม่และความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน การทำการเกษตรแผนใหม่ เช่น การปลูกและการดูแลรักษา การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร อาจมีการให้ใบประกาศนียบัตรด้วย การเรียนรู้ภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ให้รู้ทางธุรกิจ ช่วงที่ธุรกิจอื่น ๆ ประสบปัญหาจากธุรกิจตกต่ำ ให้นักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อหาช่องทางในการทำธุรกิจเกี่ยวกับการเกษตร เพราะเป็นธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนเร็ว การท่องเที่ยวในลักษณะนี้นอกจากจะช่วยเอื้อประโยชน์ให้แก่เกษตรกรแล้วยังเป็นหนทางที่ช่วยภาคเอกชนที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันอีกด้วย (การท่องเที่ยวเชิงเกษตร. 2555)

อย่างไรก็ตามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมีผลต่อการท่องเที่ยว เนื่องจากความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของการบริการ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานบริการจำเป็นต้องสำรวจความพึงพอใจของลูกค้าเกี่ยวกับลักษณะของการนำเสนอบริการที่ลูกค้าชื่นชอบ (ณัฐจิรา จินะสะหุง. 2555)

แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู่สอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกิดจากการรวมตัวกันของเกษตรกรที่ทำนาไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากปัญหาราคาผลผลิตข้าวตกต่ำ และเกิดปัญหาภัยแล้ง จึงทำให้ทุกคนต้องหันมาร่วมตัวกันปลูกแม่ล่อนแทน ในปัจจุบันได้เปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการปลูก การดูแลรักษาแม่ล่อนให้กับผู้สนใจเข้ามาศึกษาดูงาน โดยที่ผ่านมามีผู้มาศึกษาดูงานโดยเฉลี่ยเดือนละประมาณ 200 คน นับตั้งแต่เปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 (เอนก ยินดีสิงห์. สัมภาษณ์)

การท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ นั้นจะสำเร็จไม่ได้หากไม่มีนักท่องเที่ยวไปใช้บริการ ดังนั้นสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ จะต้องทำการสำรวจความต้องการหรือความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นไป ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู่สอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อให้ทราบถึงความพึงพอใจและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว โดยผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่ม

เมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา การบริหารจัดการทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา (Objective of the study)

1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวที่มายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.2.4 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (Significance of the study)

1.3.1 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับวางแผนและแก้ไขปัญหา รวมทั้งจุดบกพร่องต่างๆของการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา

1.3.2 ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลให้กับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรในอื่นๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน สามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาต่อไป

1.4 ขอบเขตการศึกษา (Scope and limitation)

การศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาดังนี้

1.4.1 ขอบเขตพื้นที่ และประชากร

ดำเนินการในพื้นที่รับผิดชอบของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยศึกษากับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมและศึกษาดูงานในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.4.2 ขอบเขตเนื้อหา

ศึกษาความพึงพอใจในการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนาด้านวิทยากร ด้านความรู้ ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านประชาสัมพันธ์

1.4.3 ขอบเขตเวลา

ระยะเวลาที่ใช้การทำการวิจัย ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2559 – 1 พฤษภาคม 2560 โดยจะเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม 2560

1.5 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ (Operational Definition of Terms)

นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้มาศึกษาดูงานที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของนักท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้รับการบริการในด้านต่างๆ จากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นทางด้านการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของชาวชนบท เน้นการมีส่วนร่วมโดยการเรียนรู้ร่วมกันของนักท่องเที่ยวที่มายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิสาหกิจชุมชน หมายถึง กิจการหรือการประกอบการของชุมชน หรืออาจเรียกเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นว่าธุรกิจชุมชน เพื่อประโยชน์ของคนในชุมชน ใช้ทรัพยากรภูมิปัญญาของชุมชน เป็นกิจการของคนในชุมชน และมีจุดมุ่งหมายในการดำเนินกิจการ คือ การพึ่งตนเองและพึ่งพากันและกันของชุมชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Literature Review)

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค
- 2.4 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวความคิด

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.2.1 ความหมายของความพึงพอใจ

วิทย์ เทียงบูรณธรรม (2541) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความพอใจ การทำให้พอใจ ความซาบซึ้ง ความหน้าใจ ความจุใจ ความแน่ใจ การชดเชย การไถ่บาปการแก้แค้นสิ่งที่ชดเชย

จิรพ พรณเทวี (2542) ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งเป็นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่ง สิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมากแต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

กาญจนา อรุณสุขรุจี (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์ เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

บุญทัน ดอกไธสง และ เอ็ด สาระภูมิ (2538: อ้างถึงในวราภรณ์ ใจน้อย และ ยุพิน อุ่นแก้ว. 2553) กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นลักษณะของความรู้สึกที่แสดงออกถึงเป้าหมายที่สำคัญและเป็นการกระตุ้นให้พนักงานปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกภายในของมนุษย์มีลักษณะเป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ เป็นความรู้สึกเชิงบวกที่เกิดจากการประเมินซึ่งมีหลายระดับ ซึ่งความพึงพอใจนั้นจะมากหรือน้อยจะมีผลต่อการมาใช้บริการของนักท่องเที่ยว

2.1.2 ทฤษฎีความพึงพอใจ

Shelley (1985: อ้างถึงในพิชฌ วงษ์เกษม. 2548) ได้กล่าวว่า คือ ทฤษฎีที่ว่าด้วยความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกทุกชนิดของมนุษย์จะตกอยู่ในกลุ่มความรู้สึกของสองแบบนี้ ความรู้สึกทางบวก คือ ความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถเกิดความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีกดังนั้น จะเห็นว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้ก็มีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ

ถารี พันธุ์มณี (2538: อ้างถึงในวรารภรณ์ ใจน้อย และ ยุพิน อุณแก้ว. 2553) ได้อธิบายทฤษฎีแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจดังนี้

1) ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัวในเรื่องแรงจูงใจว่าในสมัยโบราณเชื่อกันว่ามูลเหตุสำคัญของมนุษย์ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ ก็เพราะใจมนุษย์ต้องการหาความสุขส่วนตัว และพยายามหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด

2) ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) สัญชาตญาณ เป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิด ซึ่งทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ โดยไม่จำเป็นต้องมีการเรียนรู้

3) ทฤษฎีการมีเหตุผล (Cognitive Theory) ทฤษฎีหลักการมีเหตุผล เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อในเรื่องเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ เพราะบุคคลทุกคนมักมีความตั้งใจจริง นอกจากนั้นทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า บุคคลมีอิสระที่จะกระทำพฤติกรรมได้อย่างมีเหตุผล และสามารถตัดสินใจต่อการกระทำต่างๆได้ มีความรู้ที่ตนต้องทำอะไร บรรณาสั่งใดและควรจะต้องตัดสินใจออกในลักษณะใด

4) ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) โดยปกติแล้วพฤติกรรมและการกระทำต่างๆของบุคคลนั้นๆ จะมีส่วนสำคัญกับแรงขับภายในของแต่ละบุคคล แรงขับภายในของแต่ละบุคคลนั้นเป็นภาวะตึงเครียดนั้นออกไป แรงขับจึงมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะคือ แรงขับภายในร่างกาย และแรงขับภายนอกร่างกายหรือแรงขับหุนิยม เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะมีผลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่สะสมไว้ในแต่ละบุคคล

5) ทฤษฎีลำดับความต้องการ (Theory of Need Gratification) เป็นทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์ (Abraham H. Maslow) ซึ่งกล่าวไว้ว่ามนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น และความต้องการของมนุษย์นี้มีมากมายหลายอย่างด้วยกันโดยมนุษย์จะมีความต้องการขั้นสูงๆ ถ้าความต้องการในขั้นต่ำๆได้รับการตอบสนองอย่างพึงพอใจเสียก่อน

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเป็นเรื่องของความรู้สึกที่มีความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติอยู่และความพึงพอใจจะส่งผลต่อขวัญในการปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตามความพึงพอใจของแต่ละบุคคลไม่มีวันสิ้นสุด เปลี่ยนแปลงได้เสมอ ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมบุคคลจึงมีโอกาสที่จะไม่พึงพอใจในสิ่งที่เคยพึงพอใจมาแล้ว ฉะนั้นผู้บริหารจำเป็นจะต้องสำรวจตรวจสอบความพึงพอใจในการปฏิบัติให้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรตลอดไป ทั้งนี้เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายขององค์กรหรือหน่วยงานที่ตั้งไว้

2.1.3 การวัดความพึงพอใจ

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ (2524: อ้างถึงในวราภรณ์ ใจน้อย และ ยุพิน อุ่นแก้ว. 2553) ได้กล่าวว่า เทคนิคของ Likert สามารถนำมาวัดความพึงพอใจได้เกือบทุกเรื่องและให้ค่าเที่ยงตรงสูง และสามารถกระทำได้หลายวิธี ในการเลือกวิธีใดก็ต้องคำนึงถึงเรื่องที่จะศึกษาว่าวิธีใดจะถูกต้องและเหมาะสมมากที่สุด วิธีการโดยทั่วไป มีดังต่อไปนี้

- 1) การใช้แบบสอบถาม ต้องการทราบความพึงพอใจ ซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามถึงความพอใจในด้านต่างๆ เพื่อให้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมากๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีนิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ
- 2) วัดโดยการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุย โดยจะต้องมีการเตรียมตัวล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด
- 3) การสังเกต วิธีนี้ไม่ค่อยแพร่หลายและไม่สามารถทำได้ในองค์กรที่มีผู้ปฏิบัติงานมากๆ คงทำได้ในองค์กรที่มีผู้ปฏิบัติงานไม่มากนัก ซึ่งวิธีนี้ผู้สังเกตต้องใช้ความพยายามอย่างสูงและต้องใช้เวลาและความถี่ในการสังเกตอย่างทั่วถึง

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

2.2.1 นิยาม ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

จำไพพรรณ แก้วสุริยะ (2544: อ้างถึงในธนพล อยู่คง. 2559) ได้กล่าวถึงความหมายของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรไว้ว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ ชุมชนเกษตรกรรม สวนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์และสัตว์เลี้ยง แหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่างๆ สถานที่ราชการตลอดจนสถานศึกษาที่มีงานวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตทางการเกษตรที่ทันสมัย เพื่อชื่นชมความสวยงาม และได้สัมผัสกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวชนบท ชนบทธรรมนิยม วัฒนธรรมประเพณี รูปแบบกิจกรรม และการประกอบอาชีพการเกษตรที่หลากหลายทั้งวิถีดั้งเดิม ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงท่ามกลางทัศนียภาพที่สวยงาม รวมถึงความเพลิดเพลินในกิจกรรมการเกษตรในลักษณะต่างๆ ทำให้ได้ประสบการณ์ใหม่ๆบนพื้นฐานของความรับผิดชอบอย่างมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่นั้น พร้อมกับสามารถนำความรู้กลับไปประยุกต์ใช้หรือประกอบอาชีพซึ่งลักษณะของกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการคิดค้นนำเอาทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในประเทศมาจัดกิจกรรมจัดรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจ และอยากเดินทางไปเที่ยวเพื่อขยายเส้นทางการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นผู้ประกอบการนั้น

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (2555) กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงเกษตร หมายถึง การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นทางด้านการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของชาวชนบท โดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว ในการดำเนินกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรและวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรมประเพณี และเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดการเรียนรู้ทำให้เกิดประโยชน์ ก่อเกิดรายได้ต่อ

ชุมชน และตัวเกษตรกร การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะเป็นการอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยว เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อม

สวนหม่อนไม้ (2557) กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงเกษตรไว้ว่า การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่นำเอาวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณีการประกอบอาชีพของเกษตรกร ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่มาผสมผสาน ด้วยระบบการบริหารจัดการทรัพยากรที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชน อันก่อให้เกิดการพัฒนาเครือข่ายองค์ความรู้ของเกษตรกรนำไปสู่การถ่ายทอดภูมิปัญญา และเทคโนโลยีการเกษตรแก่นักท่องเที่ยวและผู้สนใจทั่วไป

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรเป็นการท่องเที่ยวที่ได้ทั้งความเพลิดเพลินและความรู้ นำกลับไปประยุกต์ใช้หรือประกอบอาชีพได้ เพราะเป็นการท่องเที่ยวที่ได้ความรู้ ได้ประสบการณ์ใหม่ ได้ชื่นชมความสวยงาม ความสำเร็จ และเพลิดเพลินในสวนเกษตร เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแต่ละแห่งจะมีกิจกรรมที่จะให้บริการนักท่องเที่ยวหลาย ๆ กิจกรรม แล้วแต่สภาพจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตรแต่ละแห่ง เช่น แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่อบรมให้ความรู้เกษตรกรแผนใหม่และความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน การทำการเกษตรแผนใหม่ เช่น การปลูกและการดูแลรักษา การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร การเรียนรู้ภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ให้รู้ทางธุรกิจ ช่วงที่ธุรกิจอื่น ๆ ประสบปัญหาจากธุรกิจตกต่ำ ให้นักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อหาช่องทางในการทำธุรกิจเกี่ยวกับการเกษตร ซึ่งจะทำให้ให้นักท่องเที่ยวได้ความประทับใจที่เกิดจากการได้ชม ชมซื้อผลิตภัณฑ์ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ก่อเกิดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์แก่ผู้มาท่องเที่ยว ทั้งยังส่งผลให้เกิดรายได้แก่ชุมชน จากการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์แปรรูป ค่าตอบแทนจากการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

2.2.2 ประเภทแหล่งท่องเที่ยว

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ (2544: อ้างถึงในธนพล อยู่คง. 2559) ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแต่ละแห่งจะมีกิจกรรมที่ให้บริการนักท่องเที่ยวหลาย ๆ กิจกรรม แล้วแต่สภาพจุดท่องเที่ยวเชิงเกษตรแต่ละแห่ง ได้แก่

1) ประเภทนักท่องเที่ยวร่วมกิจกรรมระยะสั้น ได้แก่ การเข้าร่วมชมรมเกษตรโดยนักท่องเที่ยวอาจเก็บผลผลิตในสวนหรือซื้อผลผลิตโดยเลือกเก็บได้ และทำกิจกรรมพื้นบ้านระยะสั้นร่วมกับชาวบ้าน เช่น ชีควาย นั่งเกวียน และอื่นๆ

2) ประเภทให้นักท่องเที่ยวพักแรมในหมู่บ้าน การให้นักท่องเที่ยวพักแรมในหมู่บ้านเพื่อศึกษา และสัมผัสกับชีวิตของชาวชนบทเกษตรโดยนักท่องเที่ยวจะได้รับบริการที่อบอุ่น ปลอดภัย สะอาดและสะอาด

3) ประเภทอบรมให้ความรู้เกษตรกรแผนใหม่และความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน การทำการเกษตรแผนใหม่ เช่น การปลูกและการดูแลรักษา การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร อาจมีการให้ใบประกาศนียบัตรด้วย การเรียนรู้ภูมิปัญญาชาวบ้าน เช่น การศึกษาแมลงที่มีประโยชน์ พืชผักพื้นเมืองที่กินได้ การทำน้ำตาลมะพร้าวและน้ำตาลโตนด เป็นต้น

4) ประเภทจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตร สินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านของเกษตรกรของใช้และของที่ระลึกต่างๆ ผลไม้สด ดอกไม้สด เมล็ดพันธุ์พืชที่น่าสนใจให้นักท่องเที่ยวซื้อไปปลูก

5) ประเภทให้รู้ทางธุรกิจ ช่วงที่ธุรกิจอื่น ๆ ประสบปัญหาจากธุรกิจตกต่ำให้นักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อหาช่องทางในการทำธุรกิจเกี่ยวกับการเกษตร เพราะเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธุรกิจที่ให้ผลตอบแทนเร็ว การท่องเที่ยวในลักษณะนี้นอกจากจะช่วยเอื้อประโยชน์ให้แก่เกษตรกรแล้วยังเป็นหนทางที่ช่วยภาคเอกชนที่รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันอีกด้วย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2549) ได้แยกประเภททรัพยากรจัดกิจกรรม 7 กิจกรรม โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้กล่าวถึงกิจกรรมการเกษตรไทย ดังนี้

1) การทำนา (Rice Cultivation) การทำนาปี การทำนาปรัง การทำนาหว่านน้ำตม การทำนาขั้นบันได พิพิธภัณฑ์ข้าว ความรู้เรื่องข้าวสายพันธุ์ต่างๆ ประเพณีพิธีกรรมเกี่ยวกับข้าว วัฒนธรรมการกินข้าวไทย เป็นต้น

2) การทำสวนไม้ตัดดอก (Cutting Flowers) การทำสวนดอกไม้เพื่อตัดดอกขายทุกชนิด เช่น สวนกุหลาบ ฟาร์มกล้วยไม้ สวนไม้ดอกไม้ประดับนานาชนิดไม้กระถางทุกประเภท รวมถึงไร่ทานตะวัน

3) การทำสวนผลไม้ (Horticulture) การทำสวนผลไม้ทุกประเภท รวมทั้งการทำวนเกษตร การทำเกษตรแผนใหม่ การทำสวนผสม รวมถึงการทำสวนยางพารา สวนไผ่ สวนปาล์มน้ำมัน

4) การทำสวนครัวสวนผัก (Vegetables) การปลูกพืชผักสวนครัวทุกประเภท รวมถึงการทำไร่ผัก ไร่ถั่ว ไร่ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ไร่พริกไทย เป็นต้น

5) การทำสวนสมุนไพร (Herbs) การปลูกพืชสมุนไพรนานาชนิด เพื่อใช้เป็นอาหารเสริมพืชผักสวนครัวข้างบ้าน เพื่อใช้เป็นเครื่องต้ม เครื่องสำอาง และเพื่อใช้ในการแพทย์แผนไทย

6) การทำฟาร์มปศุสัตว์ (Animal Farming) การเลี้ยงและขยายพันธุ์สัตว์นานาชนิด เช่นการเลี้ยงไหม การทำฟาร์มผึ้ง การทำฟาร์มปลา การเลี้ยงหอยแมลงภู่ หอยแครง หอยนางรม หอยตะเภา ฟาร์มจระเข้ บางแห่งเพาะขยายพันธุ์สัตว์ป่าหายาก เช่น ฟาร์มนกยูง ฟาร์มไก่ฟ้า ฟาร์มกวาง รวมถึงสวนงูของสภากาชาดไทยด้วย

7) งานเทศกาลผลิตภัณฑ์ต่างๆ (Festival) การจัดงานเพื่อส่งเสริมเพื่อส่งเสริมผลิตผลทางการเกษตร เมื่อถึงฤดูที่พืชเหล่านั้นออกชุก อาทิ มหกรรมไม้ดอกไม้ประดับ งานเทศกาลลิ้นจี่ เทศกาลลำไย เทศกาลกินปลา เป็นต้น

2.2.3 รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

จำไพพรรณ แก้วสุริยะ (2544: อ้างถึงในธนพล อยู่คง. 2559) รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สามารถแบ่งได้ 3 ประเภทดังนี้

1) แบบกิจกรรมรายบุคคล ได้แก่ การนำเที่ยวชนสวนของเกษตรกรรายบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เช่น สวนทุเรียน มังคุด สวนไม้ดอกไม้ประดับ หรือแม้แต่ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ผู้เยี่ยมชมจะได้รับความรู้ด้านเทคโนโลยีการผลิต การจัดการ การตลาด และยังสามารถซื้อผลผลิตต่าง ๆ ที่ทางสวนจัดขึ้นได้อีกด้วย

2) กิจกรรมการท่องเที่ยวตามฤดูกาลหรือเทศกาล เช่น การจัดงานวันทุเรียนโลก งานวันเงาะโรงเรียนทุ่งทานตะวันบาน ทุ่งดอกปทุมมา ซึ่งการท่องเที่ยวแบบนี้จะมีขึ้นเฉพาะในช่วงที่มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับการเกษตรเท่านั้น

3) กิจกรรมการท่องเที่ยวตามชุมชนหรือหมู่บ้านเกษตรกร ซึ่งเกษตรกรในชุมชนร่วมกันจัดตั้ง บริหาร และจัดการท่องเที่ยว โดยกรมส่งเสริมการเกษตรให้ความร่วมมือสนับสนุนในการจัดโครงสร้างทางกายภาพ การจัดภูมิทัศน์ การให้แนวคิดในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับพื้นที่และความสามารถของเกษตรกรในชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

รำไพพรรณ แก้วสุริยะ (2544: อ้างถึงในธนพล อยู่คง. 2559) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism) จะต้องมีการจัดการบริหารที่ดี ของบุคคลทั้ง 3 กลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องกัน คือ เจ้าของสวน ผู้จัดนำเที่ยวรวมถึงมัคคุเทศก์ และนักท่องเที่ยวที่ต่างกลุ่มจะต้องรู้วิธีการจัดการอย่างมีระบบเพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ยั่งยืน ดังนี้

1) แนวทางบริหารจัดการของเจ้าของสวน

1.1 เตรียมสถานที่ที่เข้าชมควรเป็นเส้นทางวงรอบเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เห็น
 1.2 หากมีมุมสาธิตได้ ควรจัดเจ้าหน้าที่เตรียมการสาธิตให้ชม
 1.3 มีมัคคุเทศก์นำชมสวน สามารถอธิบายได้ดีเท่ากับหรือมากกว่าเจ้าของสวน
 1.4 จัดมุมสถานที่พักผ่อน จัดมุมบริการอาหารและเครื่องดื่มจำหน่าย (โดยอาจขอให้เพื่อนบ้านบริการแทน เพื่อกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น) มุมนี้จำหน่ายผลิตภัณฑ์สินค้าของที่ระลึกด้วย ทั้งของในสวนและของเพื่อนบ้านใกล้เคียง

1.5 จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ทันสมัย แยกเปียกและแห้ง

1.6 มีการบริการห้องสุขาที่สะอาด (อาจมีกล่องรับเงินบริการ เพื่อให้ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลได้รับผลประโยชน์)

2) แนวทางบริหารจัดการของผู้ประกอบการนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์

2.1 ต้องรอบรู้สถานที่/สวนแห่งนั้นอย่างละเอียด เพื่อให้ข้อมูลในการตัดสินใจและการเตรียมตัวแก่ นักท่องเที่ยวได้

2.2 รู้ข้อควรปฏิบัติและข้อห้ามในการเที่ยวสวนเกษตร และถ่ายทอดให้นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจก่อนเดินทาง

2.3 หลังจากนำเที่ยวชมแล้ว ควรหาเวลาให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นสัก 15 - 20 นาที ระหว่างการเดินทางกลับ หรือเป็นการประเมินผลของสวนนั้นๆ เพื่อนำไปปรับปรุงได้

3) แนวทางการเตรียมตัวไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว

3.1 เป็นผู้สนใจการทำสวนเกษตรแต่ละสาขาที่จะไปชม

3.2 มีการเตรียมตัวเดินทางและเตรียมอุปกรณ์ของที่ใช้ตามที่ผู้จัดรายการนำเที่ยวแนะนำ

3.3 หากมีความชอบถ่ายภาพเป็นที่ระลึกแล้วควรเตรียมกล้องถ่ายรูปไปด้วย

3.4 ปฏิบัติตามข้อแนะนำและข้อห้ามของแต่ละสถานที่ เพราะต้นพืชและธรรมชาติรอบด้านนั้นมีความอ่อนไหวและเปราะบาง มีโอกาสติดเชื้อโรคจากผู้ที่ไปเยือนได้ ในทำนองเดียวกันหากนักท่องเที่ยวบางคนเป็นภูมิแพ้ต่อยาฆ่าแมลงง่ายก็ควรต้องระมัดระวังเช่นกัน ในช่วงที่เจ้าของสวนฉีดยาป้องกันแมลงและเชื้อราที่สามารถทำลายต้นพืชได้

3.5 มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม เพื่อให้สถานที่ท่องเที่ยวที่ไปเยือนมีสภาพแวดล้อมที่ดี สะอาด และสวยงาม

ภาครัฐยังมีนโยบายที่สนับสนุนการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1) พื้นฟูและเสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกร

1.1 ปรับโครงสร้างสินเชื่อ และเงินทุนภาคเกษตรให้สอดคล้องกับวงจรการผลิต เร่งรัดการแก้ไขหนี้สินของเกษตรกร และพักชำระหนี้และยกเว้นดอกเบี้ยเป็นเวลา 3 ปี แก่เกษตรกร รายย่อย

1.2 ส่งเสริมการทำเกษตรผสมผสาน เกษตรทางเลือก และเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แก่เกษตรกร

1.3 ส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินอย่างพอเพียง โดยการวางแผนการใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดการใช้ที่ดินรกร้างว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในทุกระดับให้เหมาะสมต่อระบบการผลิต และสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเต็มที่ในการฟื้นฟู อนุรักษ์ และพัฒนาพื้นที่ต้นน้ำและลุ่มน้ำ แหล่งกักเก็บน้ำ คูคลองส่งน้ำ คุณภาพน้ำ และชลประทานระบบท่อ รวมทั้งควบคุมดูแลการใช้น้ำผิวดินและน้ำใต้ดินให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่

2) การพัฒนาตลาดในประเทศและสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนชนบท

2.1 มุ่งพัฒนาการผลิตภาคชนบท และสร้างความเข้มแข็งแก่เศรษฐกิจชุมชน โดยเชื่อมโยงการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรกับโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ และจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านแห่งละ 1 ล้านบาท เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนระยะยาวสำหรับการลงทุนและสร้างรายได้แก่ประชาชนในชนบท

2.2 พัฒนาระบบการตลาดสินค้าเกษตรสมัยใหม่ สนับสนุนการจัดตั้งยั้งฉาง ลานตากของกลุ่มเกษตรกรในชุมชน รวมทั้งส่งเสริมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทางการเกษตร และความสามารถในการเข้าถึงสารสนเทศด้านการตลาดสินค้าเกษตร เพื่อให้สามารถวางแผนการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ส่งเสริมการสหกรณ์ ธุรกิจชุมชน สถาบันเกษตรกร และองค์กรชุมชนให้เข้มแข็ง และให้มีส่วนร่วมในการกำหนด และเสนอนโยบายและมาตรการด้านการเกษตร และการวิจัยพัฒนาด้านการเกษตร

2.4 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยการส่งเสริมการวิจัย และการเรียนรู้จากภูมิปัญญาไทยและวิทยาการสมัยใหม่

2.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการทำเกษตร รวมทั้งเกษตรอุตสาหกรรมให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และสอดคล้องความต้องการของตลาด และศักยภาพของประชาชนในพื้นที่

3) การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรในตลาดโลก

3.1 ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และพัฒนาคุณภาพ มาตรฐาน รูปแบบ และบรรจุภัณฑ์ของสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม

3.2 ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งส่งเสริมการจดทะเบียนสิทธิบัตรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตทางการเกษตรในทุกด้าน เพื่อรองรับการเปิดเสรีสินค้าเกษตรในอนาคต

3.3 พัฒนาการตรวจสอบคุณภาพ มาตรฐาน และความปลอดภัยของสินค้าเกษตรทั้งการนำเข้าและส่งออก รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อยกระดับผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับในตลาดต่างประเทศ

3.4 ส่งเสริมการประมงชายฝั่งและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมทั้งการทำประมงนอกน่านน้ำ ด้วยการสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน การพัฒนากองเรือประมง อุตสาหกรรมห้องเย็นและการแปรรูปสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรและระบบนิเวศน์ทางทะเล

กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ (2557) ทางกรมส่งเสริมการเกษตรได้ขับเคลื่อนนโยบายนี้อย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม สามารถเรียกดูข้อมูลสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรต่างๆ จากทั่วประเทศ และในปี 2557 เน้นการปรับปรุงระบบฐานข้อมูลจัดเก็บและประมวลผลข้อมูลให้มีความทันสมัย รวมถึงจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการให้มีความรู้ในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และการสร้างเครือข่าย อันจะทำให้กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตรสามารถสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรได้เป็นจำนวนมาก และยังมีแผนจะขยายความร่วมมือกับภาคเอกชน ตลอดจนเครือข่ายที่จะเชื่อมโยงไปยังประเทศเพื่อนบ้านด้วย

2.2.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

จำไพพรรณ แก้วสุริยะ (2544: อ้างถึงในธนพล อยู่คง. 2559) ผลจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนับว่าเป็นการสร้างรายได้โดยตรงให้กับเกษตรกรผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ผลิต นักท่องเที่ยวเดินทางเยี่ยมชมแล้ว ยังได้ซื้อผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่เกษตรกรจัดทำในอาชีพปกติ เช่น

- 1) สามารถจำหน่ายต้นอ่อนและเมล็ดพันธุ์ เพื่อนักท่องเที่ยวซื้อกลับไปทดลองปลูกหรือไม่บางคนอาจนำไปขยายอาชีพเสริมต่อ เป็นเกษตรกรใหม่เพิ่มขึ้น เป็นการสร้างงานสร้างอาชีพใหม่ได้
- 2) สามารถขยายผลผลิตที่เก็บได้ไปให้นักท่องเที่ยวโดยตรง ช่วยขยายตลาดขายปลีกและส่งให้กับเกษตรกรได้
- 3) ผลผลิตบางชนิดที่จำหน่ายสดไม่ทันสามารถแปรรูปเป็นผลผลิตอีกรูปแบบหนึ่งจัดทำเป็นของแห้ง เป็นการถนอมอาหาร จำหน่ายให้นักท่องเที่ยวเป็นรายได้ที่เพิ่มพูนจากเดิม
- 4) มีส่วนแนะนำธุรกิจการเกษตรเพิ่มขึ้นให้นักท่องเที่ยวและเกษตรกรที่ได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด สามารถช่วยขยายผลจากการทำการเกษตรต่อไปทางธุรกิจอื่นๆ ได้อีก นับเป็นการสร้างงานสร้างอาชีพ เพิ่มขึ้น อาทิ การทำธุรกิจผลไม้สดกับเครื่องจักรสาน เครื่องบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น
- 5) การจัดการท่องเที่ยวแวะพัก ชมสวนเกษตร ยังทำให้เพื่อนบ้านสามารถขายสินค้าทั้งจากสวนเกษตร และสินค้าจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มได้เพิ่มขึ้น

2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

สุรรัตน์ เตชาทวิวรรณ (2544: อ้างถึงในวรารักษ์ ใจน้อย และ ยุพิน อุ่นแก้ว. 2553) ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ความจำเป็น ความต้องการ และการจูงใจ วิธีทราบถึงความจำเป็นของตนเอง คือการให้การจูงใจ แรงจูงใจ จะเป็นตัวกระตุ้นหรือผลักดันให้ลูกค้าแสวงหาเพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่ตนเอง การจูงใจเป็นกระบวนการ เป็นต้นเหตุให้บุคคลแสดงต่างๆ การเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จงใจจะเกิดขึ้นกับบุคคลเมื่อได้รับการกระตุ้นให้เกิดขึ้นกับบุคคลเมื่อได้รับการกระตุ้นให้เกิดความต้องการหรือความจำเป็นซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคปรารถนาที่ตอบสนองความต้องการนั้นให้ได้รับความพอใจ

ประจวบ อินอ้อต (2529: อ้างถึงในจิราภรณ์ ยวงโป่งแก้ว. 2556) ได้อธิบายว่าเมื่อผู้บริโภคได้รับการกระตุ้นจากการมองเห็น สินค้าที่เสนอขายนั้น ในการตัดสินใจว่าจะซื้อหรือไม่ ย่อมจะขึ้นอยู่กับปัจจัยแปรผันต่างๆ ที่เป็นตัวประกอบเหล่านี้รวมกัน

1) ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (Cultural Factor) วัฒนธรรมเป็นสัญลักษณ์และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น โดยเป็นที่ยอมรับจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง เป็นกำหนดและควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ในสิ่งหนึ่ง ค่านิยมในวัฒนธรรมจะกำหนดลักษณะของสังคมและกำหนดความแตกต่างของสังคมหนึ่งจากสังคมอื่น วัฒนธรรมจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะความต้องการและพฤติกรรมของบุคคล ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของสังคมไทย

2) ปัจจัยด้านสังคม (Social Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การซื้อโดยลักษณะทางสังคม ประกอบด้วย กลุ่มอ้างอิงครอบครัว บทบาทและสถานะของผู้ซื้อ

3) ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal Factor) การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านต่างๆ ได้แก่ อายุ วัฏจักรชีวิตครอบครัว อาชีพ โอกาสทางเศรษฐกิจ การศึกษา รูปแบบการดำรงชีวิต บุคลิกภาพและแนวความคิดส่วนบุคคล

4) ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Factor) การเลือกซื้อของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งถือเป็นปัจจัยภายในผู้บริโภค ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อและการใช้สินค้า ปัจจัยภายในประกอบด้วย การจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ ความเชื่อถือและทัศนคติ บุคลิกภาพและแนวคิดของตนเอง

2.4 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.4.1 สถานที่ตั้ง

เลขที่ 5/1 หมู่ 4 ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2.4.2 ประวัติความเป็นมา

จากการสัมภาษณ์นายเอนก ยินดีสิงห์ (2559) รองหัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ได้กล่าวว่า ในปีพ.ศ. 2554 ได้เกิดปัญหาราคาข้าวตกต่ำมาก แถมยังเกิดปัญหาภัยแล้งจนทำไร่ทำนาทำกันไม่ได้ จึงทำให้เกษตรกรตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขาดทุนจากการทำการเกษตร ทางสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.)

ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงมีนโยบายอาชีพเสริม โดยทางสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรได้พาเกษตรกรไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับวิธีการปลูกเมล่อนที่อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งหลังจากกลับจากการศึกษาดูงานในครั้งนั้น ได้มีเกษตรกรที่สนใจมารวมกลุ่มกันลองปลูกเมล่อนจำนวน 5 คน โดยใช้พื้นที่บางส่วนมาลองปลูกเมล่อน ทางสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรจึงตัดสินใจพาเกษตรกรกลุ่มนี้ไปศึกษาดูงานที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นสวนเมล่อนของอาจารย์สุวิทย์ ไตรโชค โดยครั้งนี้ได้ไปศึกษาถึงวิธีการปลูก การดูแลรักษา จนถึงการเก็บเกี่ยวผลผลิต หลังจากการไปศึกษาดูครั้งนี้ เกษตรกรจึงกลับมาทดลองปลูกเมล่อน พบว่าประสบความสำเร็จ สามารถส่งขายได้กิโลกรัมละ 40 บาท เมื่อทางสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรเล็งเห็นว่าการทำงานเมล่อนเริ่มประสบความสำเร็จมากขึ้น จึงได้จัดการพาไปศึกษาดูงานขึ้นอีกครั้งที่อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นสวนของอาจารย์ทองหล่อ โดยได้ไปเรียนรู้ถึงวิธีการริดแขนง การพ่นยอตของเมล่อน โดยหลังจากการไปดูงานในครั้งนี้ เกษตรกรได้เริ่มหันมาปลูกเมล่อนในที่ตนเองเพิ่มมากขึ้น เป็นคนละ 1 ไร่ ซึ่งผลที่ได้คือประสบผลสำเร็จ เกษตรกรจึงหันมาปลูกเมล่อนเพิ่มขึ้นเป็นคนละ 5 ไร่ แต่ในครั้งนี้นักกลับไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากเกิดแมลงศัตรูพืชระบาด ทำให้ผลผลิตเกิดความเสียหาย เกษตรกรขาดทุนการปลูกเมล่อนในครั้งนั้น ทางสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรจึงเปิดโอกาสให้เกษตรกรมากู้เงินเพื่อสร้างโรงเรือน โดยให้กู้โรงเรือนละ 80,000 บาท ซึ่งการสร้างโรงเรือนเพื่อป้องกันการทำลายของศัตรูพืชได้ และเป็นการลดต้นทุนการใช้สารเคมี ทำให้ผลผลิตที่ได้ออกนั้นปลอดสารเคมี ทำให้ผลผลิตได้คุณภาพและไม่ขาดทุน

ในปีพ.ศ. 2556 มีเกษตรกรมารวมตัวกันปลูกเมล่อนเพิ่มขึ้นเป็น 10 คน และได้รวมตัวกันขอกู้เงินจากสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร เพื่อมาสร้างโรงเรือนเพิ่ม โดยในตอนหลังได้มีพ่อค้าคนกลางมาติดต่อขอรับซื้อในเมล่อน กิโลกรัมละ 45 บาท จึงทำให้เกษตรกรในละแวกนั้นหันมาปลูกเมล่อนกันมากขึ้น และได้มีการกู้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เพื่อมาสร้างโรงเรือนเพิ่มขึ้น และหันมาปลูกเมล่อนแทนการทำนาแบบเต็มตัว และได้จดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา และได้มีการทำธุรกิจร่วมกับท็อป ซูเปอร์มาร์เก็ต โดยการส่งขายเมล่อนให้กับท็อป ซูเปอร์มาเก็ตในราคา กิโลกรัมละ 85 บาท

ในปีพ.ศ. 2557 ทางสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรได้มีการจัดตั้งให้วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยที่วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่พัฒนาจะมีการเปิดให้เป็นแหล่งศึกษาดูงานแก่นักท่องเที่ยวที่สนใจที่จะทำการปลูกเมล่อน โดยในช่วงแรกๆ ทางสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรของจังหวัดอื่นๆ ได้พาเกษตรกรของจังหวัดตนเองมาศึกษาดูงาน และได้มีนักข่าวมาทำข่าวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา จึงมีนักท่องเที่ยวที่สนใจจะทำการปลูกเมล่อน รวมตัวเป็นกลุ่มคณะมาศึกษาดูงานถึงขั้นตอนการปลูก การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวผลผลิต ซึ่งที่วิสาหกิจชุมชนแห่งนี้จะทำการสอนอย่างละเอียดให้ทุกขั้นตอน โดยจะเก็บค่าศึกษาดูงาน คนละ 130 บาท ซึ่งจะนำมาเป็นค่าอาหารว่างและอาหารกลางวันให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาศึกษาดูงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปัจจุบันวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล็ดพันธุ์ใหญ่ร่วมใจพัฒนาได้มีสมาชิกในกลุ่มทั้งหมด 32 คน มีโรงเรือนปลูกเมล็ดพันธุ์ประมาณ 100 โรงเรือน มีสมาชิกเครือข่ายอีก 10 คน และได้ถูกจัดตั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งมีนักท่องเที่ยวมาศึกษาดูงานกันเป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่จะมาเป็นหมู่คณะ เช่น ทางสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรของจังหวัดน่านพามา ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรของจังหวัดพามา เป็นต้น

2.4.3 ศักยภาพของกลุ่ม

เดิมทางกลุ่มได้ปลูกเมล็ดพันธุ์นอกโรงเรือน และได้ประสบกับปัญหาทางโรคและแมลง ทำให้ผลผลิตที่ได้ปริมาณไม่คงที่ จึงพัฒนารูปแบบการปลูกจากนอกโรงเรือนมาเป็นภายในโรงเรือน ซึ่งทำให้ได้ผลผลิตที่แน่นอนและสม่ำเสมอ โดยขนาดโรงเรือนคือ กว้าง 7 เมตร ยาว 41 เมตร สูง 5 เมตร สามารถปลูกเมล็ดพันธุ์ได้ 750 ต้น นอกจากนี้ยังช่วยลดต้นทุนการใช้สารเคมีและทำให้ผลผลิตที่ได้ปลอดภัยตามมาตรฐาน GAP และ มาตรฐานสินค้าเกษตร Q

2.4.4 กิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยว

สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาศึกษาดูงาน จะได้เรียนรู้วิธีการปลูกเมล็ดพันธุ์ดังต่อไปนี้

- 1) การเตรียมดิน เป็นการเรียนรู้ถึงวิธีการผสมดินกับปุ๋ยต่างๆ เพื่อปรับสภาพของดินให้พร้อมสำหรับการปลูกเมล็ดพันธุ์
- 2) การเพาะเมล็ดพันธุ์และปลูกต้นกล้า เป็นการเรียนรู้ถึงวิธีการเพาะเมล็ดพันธุ์ของเมล็ดพันธุ์ โดยการนำเมล็ดมาแช่น้ำ คมด้วยผ้าเปียก 1 คืน จากนั้นเมื่อเมล็ดพันธุ์มีรากงอกจึงนำมาเพาะปลูกจนเป็นต้นกล้า
- 3) การตัดแต่งแขนง เป็นการเรียนรู้ถึงวิธีการแต่งตัดแขนงไว้สำหรับผสมดอก โดยจะให้เลี้ยงแขนงข้อที่ 9-12 เอาไว้ผสม
- 4) การพินยอด เป็นการเรียนรู้ถึงวิธีการพินยอดของเมล็ดพันธุ์ สำหรับวิธีการพิน โดยมัดหลวมๆรอบลำต้น เมล็ดพันธุ์เป็นพืชที่มีการเจริญเติบโตที่เร็ว ซึ่งจะต้องพินยอดทุกวัน
- 5) การผสมเกสร เป็นการเรียนรู้ถึงวิธีการผสมเกสรของเมล็ดพันธุ์ โดยการเลือกเกสรตัวเมียจากข้อที่ 9-12 มาผสมกับเกสรตัวผู้ เรียกว่าการต่อดอกของเมล็ดพันธุ์
- 6) การเลือกลูก เป็นการเรียนรู้ถึงวิธีการเลือก โดยเมล็ดพันธุ์ 1 ต้น จะต้องเลือกเก็บผลเมล็ดพันธุ์ที่ดีที่สุดเพียงต้นละ 1-2 ผลเท่า ซึ่งวิธีการเลือกคือ จะเลือกจากความสมบูรณ์ของลูก และขนาดของขั้ว
- 7) การแขวนลูก เป็นการเรียนรู้ถึงวิธีการแขวนลูก เพื่อเป็นการพองลูกไม่ให้หลุดออกจากขั้ว
- 8) การใส่ปุ๋ย เป็นการเรียนรู้ถึงการใส่ปุ๋ยในทุกๆขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมดินจนถึงช่วงก่อนเก็บผลแก่

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ยศวีร์ ยุกตะนันท์ (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรเลียบบคลองมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยวิธีการศึกษาคือ ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยว จำนวน 293 คน แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และค่า t-test ผลการศึกษาพบว่า ในส่วนของข้อมูลพื้นฐานของข้อมูลพื้นฐานพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกษตรเลียบบคลองมหาสวัสดิ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 60.41 มีอายุ 20 – 24 ปี ร้อยละ 17.75 มีอายุน้อยที่สุด คือ 13 ปี อายุมากที่สุด คือ 63 ปี มีอายุเฉลี่ย 36.39 ปี เป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 65.53 มีอาชีพข้าราชการมากที่สุด ร้อยละ 26.28 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 44.72 นอกจากนี้ยังพบว่า นักท่องเที่ยวไม่มีประสบการณ์การท่องเที่ยวเกษตร ร้อยละ 60.07 ในส่วนของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และประโยชน์ที่ได้รับเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเกษตรเลียบบคลองมหาสวัสดิ์ พบว่า ในด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเลียบบคลองมหาสวัสดิ์ นักท่องเที่ยวมากที่สุดกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมมหาสวัสดิ์ มีคะแนนเฉลี่ย 3.63 คะแนน รองลงมาคือสวนผลไม้ มีคะแนนเฉลี่ย 3.62 คะแนน และน้อยที่สุดคือนักบัว มีคะแนนเฉลี่ย 3.58 คะแนน ในด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการบริการของศูนย์บริการท่องเที่ยวเกษตรเลียบบคลองมหาสวัสดิ์ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากเกี่ยวกับการบริการต่างๆของพนักงานขับเรือและบุคลากรที่ศูนย์บริการการท่องเที่ยว มีคะแนนเฉลี่ย 3.81 รองลงมาคือรูปแบบการใช้เรือหางยาวเป็นยานพาหนะ มีคะแนนเฉลี่ย 3.77 คะแนน และน้อยที่สุดค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเกษตร มีคะแนนเฉลี่ย 3.55 ในด้านความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากแหล่งท่องเที่ยวเกษตรเลียบบคลองมหาสวัสดิ์ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่าการเยี่ยมชมที่กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรรมมหาสวัสดิ์มีประโยชน์มาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.57 รองลงมาคือที่สวนกล้วยไม้และสวนผลไม้ก็มีประโยชน์มาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.56 เท่ากัน และน้อยที่สุดคือนักบัวมีประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ในส่วนของความแตกต่างของความพึงพอใจที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเกษตรที่มีพื้นฐานแตกต่างกัน พบว่า อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา และประสบการณ์การท่องเที่ยวเกษตรแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรทั้ง 4 แห่งบางประการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิชญ วงษ์เกษม (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตป่าอนุรักษ์ภูพระบาท อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี โดยวิธีการศึกษาคือ ใช้แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลทั้งหมด 204 ราย ใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่า t-test และ F-test และวิเคราะห์ความแตกต่างเฉลี่ยแต่ละคู่ โดยใช้ Scheffe' test มีผลการศึกษาพบว่า ในส่วนของข้อมูลพื้นฐาน นักท่องเที่ยว ร้อยละ 51.0 เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 30.4 ปี ร้อยละ 36.8 มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ร้อยละ 54.4 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 40.7 เป็นนักเรียนหรือนักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

74.5 มีภูมิลำเนาอาศัยในจังหวัดอุดรธานี ร้อยละ 94.6 ระบุว่าได้รับประโยชน์จากการเที่ยว ร้อยละ 72.1 เคยมาท่องเที่ยวในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ภูพระบาท ร้อยละ 43.1 มามากกว่า 2 ครั้ง และร้อยละ 86.8 คิดจะกลับมาท่องเที่ยวภูพระบาทอีก ในส่วนของกิจกรรมและการใช้บริการการท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ร้อยละ 82.4 มาท่องเที่ยวพักผ่อนเป็นวัตถุประสงค์หลัก ร้อยละ 52.5 มากับเพื่อน ร้อยละ 40.7 ใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะ ร้อยละ 55.9 ได้รับความสะดวกในการเดินทาง ร้อยละ 87.7 การเดินทางแบบมาเช้า-เย็นกลับ ระยะทางจากที่พักมายังป่าอนุรักษ์ภูพระบาทเฉลี่ย 90.5 กิโลเมตร ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว เฉลี่ย 498.87 บาทต่อคน ส่วนใหญ่ร้อยละ 75.5 เห็นว่าควรจ่ายค่าธรรมเนียมในการท่องเที่ยวชมอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท และร้อยละ 87.7 เห็นว่าค่าธรรมเนียมที่เก็บอยู่ไม่แพงจนเกินไป ซึ่งการเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับเด็กเห็นว่าควรเก็บในระหว่าง 6 - 10 บาท ผู้ใหญ่ควรเก็บไม่เกิน 10 บาท ชาวต่างชาติควรเก็บไม่เกิน 30 บาท กิจกรรมการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ การเดินป่าศึกษาธรรมชาติ การศึกษาประวัติศาสตร์ การเล่นน้ำตก การชมธรรมชาติ การถ่ายภาพ แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบและสนใจ ได้แก่ หอนางอุสา น้ำตกตาดน้อย คอกม้าห้าบาราบาคอกมาน้อย แหล่งภาพเขียนสีโนนสาวเอ้ และวัดพ่อตาลูกเขย โดยใช้เวลาในการท่องเที่ยวในระหว่าง 1.30 - 3.00 ชั่วโมง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยรับรู้ข่าวสารความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากสื่อ นิตยสาร วารสาร จุลสาร แผ่นพับ ในส่วนของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวพบว่า ด้านสภาพทรัพยากรธรรมชาติ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับน้อยทุกเรื่อง ด้านการบริหารจัดการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เรื่องการบรรยายและให้ความรู้ของเจ้าหน้าที่แก่นักท่องเที่ยว การต้อนรับอำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำของเจ้าหน้าที่ต่อนักท่องเที่ยว นอกนั้นอยู่ในระดับน้อย ด้านการบริการต่างๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับไม่พอใจในเรื่อง ความเพียงพอของโต๊ะ เก้าอี้ สำหรับนั่งพักผ่อน นอกนั้นมีความพึงพอใจในระดับน้อย ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับพอใจน้อยทุกกิจกรรม ในส่วนของการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน 4 ด้าน พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วารกรณ์ ใจน้อย และ ยุพิน อุ่นแก้ว (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอุทยานแห่งชาติภูกระดึง โดยวิธีการศึกษาคือ ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน ใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยว เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 59.0 สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 91.3 อายุระหว่าง 25 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.8 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 35.8 เป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 76.5 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 76.5 มีวัตถุประสงค์เพื่อมาพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด ร้อยละ 37.1 ซึ่งส่วนใหญ่เคยเดินทางมายังภูกระดึงเป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 57.8 โดยส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยวกับเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 78.0 ซึ่งมีจำนวนผู้เดินทางมาด้วย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง คือ รถยนต์โดยสาร คิดเป็นร้อยละ 47.8 มีรูปแบบการเดินทาง แบบ มาค้างพักแรม 2 คืน คิดเป็นร้อยละ 47.8 มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางประมาณ ประมาณ 3,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 61.5 ผู้มีอิทธิพลต่อการเดินทางมากที่สุด คือ ตนเอง คิดเป็นร้อยละ 19.3 แหล่งท่องเที่ยวในเขตภูกระดึงที่ชื่นชอบหรือสนใจ คือ น้ำตก คิดเป็นร้อยละ 44.9 และกิจกรรมที่กระทำภายในอุทยานแห่งชาติภูกระดึงคือกิจกรรมถ่ายภาพ คิดเป็นร้อยละ 33.7 ระดับความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติภูกระดึงโดนภาพรวม นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านกายภาพและสิ่งดึงดูดใจ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในอุทยานแห่งชาติภูกระดึง ส่วนด้านการบริหารจัดการ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ณัฐจิรา จินะสะทุง (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขาภูหลวง จังหวัดนครราชสีมาโดยวิธีการศึกษาคือใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยว จำนวน 300 คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีสถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี เป็นนักเรียนหรือนักศึกษา มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท วัตถุประสงค์หลักในการมาท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้และศึกษาธรรมชาติ และนักท่องเที่ยวทราบข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวจากเพื่อนหรือญาติ ในส่วนของความพึงพอใจด้านภาพรวมโดยทั่วไป สิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 และสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ความชัดเจนของป้ายบอกทาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ด้านที่พัก สิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ความปลอดภัยของที่พัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ความเหมาะสมของค่าบริการกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ด้านการประชาสัมพันธ์ สิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ การอำนวยความสะดวกทางด้านข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ การให้บริการเอกสารเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 สำหรับภาพรวมของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 โดยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ส่วนด้านอื่นๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จิราภรณ์ ยวงโปงแก้ว (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์ชาเขียวพร้อมดื่มของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยวิธีการศึกษาคือ แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลของนักศึกษา จำนวน 323 คน โดยการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน χ^2 ผลการศึกษาพบว่า ในส่วนของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 19 - 20 ปี ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 6,001 - 7,000 บาท ในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์ชาเขียวพร้อมดื่ม ผู้ตอบแบบสอบถามนิยมบริโภคชาเขียวพร้อมดื่มยี่ห้อฮิตัน รสน้ำผึ้งผสมมะนาวมากที่สุดและดื่มเพื่อดับกระหาย บรรจุภัณฑ์แบบขวดพลาสติกขนาด 420 มิลลิลิตร จะซื้อในปริมาณ 1 กล่องหรือกระป๋องหรือขวด ผู้บริโภคชาเขียวพร้อมดื่ม 2-3 วันต่อครั้ง โดยจะเลือกช่วงบริโภคช่วงมหาวิทยาลัยมากที่สุด และจะซื้อที่ร้านมินิมาร์ทหรือคอนวีเนียนสโตร์ ค่าใช้จ่ายในการซื้อแต่ละครั้งส่วนใหญ่จะซื้อน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 บาท บุคคลที่มีอิทธิพลในการบริโภคชาเขียวพร้อมดื่มส่วนใหญ่เป็นตนเอง และสื่อเอกสารเป็นเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรทัศน์เป็นสื่อโฆษณาที่ได้รับการประชาสัมพันธ์สัมพันธ์เกี่ยวกับชาเขียวพร้อมดื่มมากที่สุด ในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชาเขียวพร้อมดื่ม ด้านผลิตภัณฑ์ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นทางด้านผลิตภัณฑ์โดยรวมอยู่ในระดับมีความสำคัญมาก โดยสิ่งกระตุ้นทางด้านผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในระดับมากที่สุดเรียงลำดับดังต่อไปนี้ การได้รับเครื่องหมาย อย. ระบุวันผลิตและวันหมดอายุข้างบรรจุภัณฑ์และความสะอาดของผลิตภัณฑ์ และสิ่งกระตุ้นทางด้านผลิตภัณฑ์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมาก คือชาเขียวพร้อมดื่มรสชาติดีมีชื่อเสียงของตราสินค้า มีการระบุปริมาณคาเฟอีน ความหลากหลายของประเภทบรรจุภัณฑ์และความหลากหลายของรสชาติชาเขียวพร้อมดื่ม ด้านราคา ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นทางด้านราคาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยสิ่งกระตุ้นทางด้านราคาที่อยู่ในระดับสำคัญมากเรียงลำดับดังต่อไปนี้ ความประหยัดจากการซื้อในปริมาณที่มากขึ้น ราคาใกล้เคียงกับเครื่องดื่มประเภทเดียวกันและความเหมาะสมของราคาชาเขียวพร้อมดื่มเมื่อเทียบกับเทียบคุณค่า ด้านสถานที่จัดจำหน่ายผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นด้านการจัดจำหน่ายโดยรวมอยู่ในระดับมีความสำคัญมาก โดยสิ่งกระตุ้นด้านการจัดจำหน่ายที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากเรียงลำดับได้ดังนี้ คือหาซื้อได้สะดวก ตำแหน่งชั้นวางสินค้าเป็นระเบียบและความสะอาดและทันสมัยของสถานที่ซื้อ ด้านการส่งเสริมการตลาด ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อสิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมีความสำคัญปานกลาง โดยสิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาดที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับปานกลางเรียงลำดับดังนี้ การลดราคาสินค้า มีการชิงโชคแจกรางวัล มีการแจกของแถมและการแจกตัวอย่างให้ทดลองดื่มฟรี ในส่วนของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามกับความถี่ในการบริโภคผลิตภัณฑ์ชาเขียวพร้อมดื่ม พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการบริโภคชาเขียวพร้อมดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชนาธิป สุขเจริญ (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ศูนย์ภูมิรักษ์ธรรมชาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก โดยวิธีการศึกษาคือ ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลของนักท่องเที่ยว จำนวน 150 ชุด ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 30 - 39 ปี ส่วนใหญ่การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี เป็นข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่คือ เพื่อเรียนรู้และศึกษาธรรมชาติ ในลักษณะของการจัดกิจกรรมเรียนรู้ในเรื่องของการเกษตร ทราบข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากเพื่อนหรือญาติ ส่วนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรศูนย์ภูมิรักษ์ธรรมชาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 โดยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อด้านความรู้จากการจัดกิจกรรมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ส่วนด้านอื่นๆ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ทศพร เว่บ้านแพ้ว (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียงของศูนย์ภูมิรักษ์ธรรมชาติ จังหวัดนครนายก โดยวิธีการศึกษาคือ ใช้การเก็บแบบประเมิน การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของศูนย์ และสุ่มสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมการอบรม ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการอบรมจะมีการแบ่งกิจกรรมต่างๆโดยมีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติให้กับผู้เข้าอบรม ยิ่งหลักสูตรที่

จำนวนมากขึ้น จะได้รับความรู้เพิ่มขึ้น วิทยาการของทางศูนย์ซึ่งมีความรู้ และความสนใจในการให้บริการ สามารถทำให้ผู้เข้าร่วมการอบรมเข้าใจง่ายได้ความรู้เพิ่มมากขึ้น จากแบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และการสัมภาษณ์ผู้ที่มีเข้าร่วมการอบรม พบว่าใกล้เคียงกัน ทุกเรื่อง เช่นเรื่องของความเป็นธรรมชาติภายในของศูนย์ภูมิรักษ์ธรรมชาติ ในส่วนของความรู้ที่ได้รับ ก็จะพึงพอใจมาก เนื่องจากมีส่วนใหญ่มีความสนใจในการทำการเกษตรอยู่แล้ว หรือชื่นชอบแนวคิด ทฤษฎี อยากที่จะเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตรการอบรมเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้ระดับความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์ที่มากเป็นส่วนใหญ่ และส่วนของวิทยากรก็ในการให้ความรู้ การสื่อสาร ความเป็นกันเองซึ่งโดยรวมสามารถทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้เหมาะสม และปรับใช้ได้ เป็นอย่างดี

สุวิทย์ จันทรเพ็ญ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร : กรณีศึกษา ไร่รุ่งนกราน มอนเต้ เขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา โดยวิธีการศึกษาคือ ใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 381 คน ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ t-test และ F-test ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 4.14 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในด้านสถานที่มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 4.52 รองลงมาคือด้านเจ้าหน้าที่พนักงาน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 4.23 นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวที่มีความพึงพอใจน้อยลงมาคือด้านประชาสัมพันธ์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.17 ส่วนด้านกิจกรรมในไร่รุ่งน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 4.15 ด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 4.00 และด้านร้านขายของที่ระลึกน้อยลงตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 3.97 ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ไร่รุ่งนกราน มอนเต้เขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ธนพล อยู่คง (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนลุงไกร อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา โดยวิธีการศึกษาคือ ใช้แบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนลุงไกรจำนวน 140 คน ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 25 - 34 ปี มีสถานภาพโสด ภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีรายได้ 10,000 - 20,000 บาท มีวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนและท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมากันเป็นครอบครัวโดยใช้พาหนะประเภทรถยนต์ส่วนตัว รู้จักแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนลุงไกรจากอินเทอร์เน็ต พึ่งเคยมาท่องเที่ยวที่นี่เป็น ครั้งแรก โดยส่วนมากจะแวะเที่ยวชมธรรมชาติตามเส้นทางมาตลอดทาง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเดินทางมาท่องเที่ยวที่สวนลุงไกรเนื่องในโอกาส วันหยุดสัปดาห์ ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวสวนลุงไกรจะใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

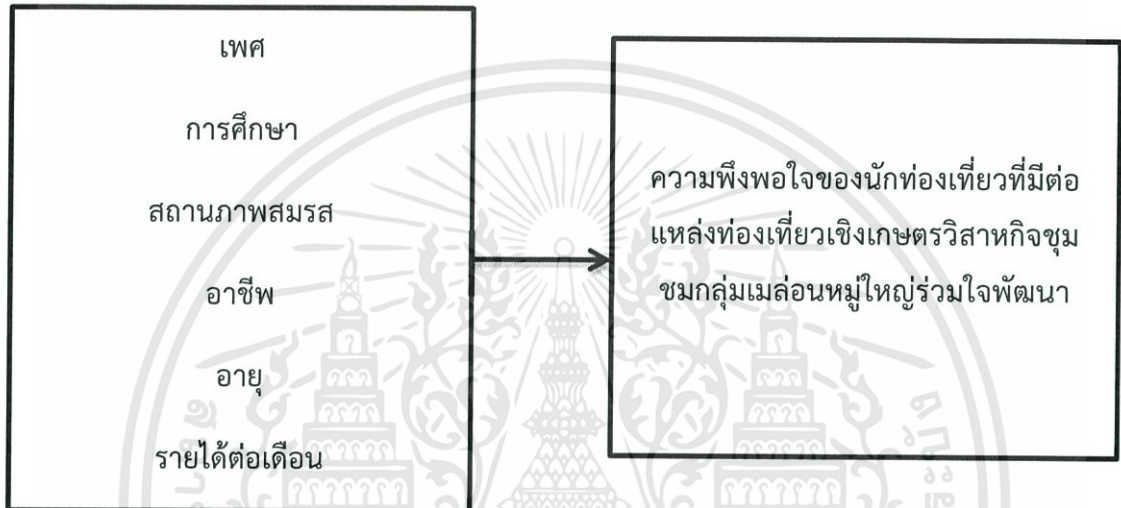
ระยะเวลาเพียงครึ่งวัน มีวัตถุประสงค์คือมาเพื่อพักผ่อนท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ โดยค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ในการมาท่องเที่ยวที่สวนลุงไกร แยกตามรายการ/กิจกรรมโดยประมาณ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนลุงไกร มีค่าใช้จ่าย ดังนี้ ค่าอาหาร 534 บาท ค่าสินค้าที่ระลึก/ของฝาก 557 บาท ค่าที่พัก 1,827 บาท ทำบุญ/การกุศล 227 บาท และอื่นๆ 806 บาท และพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะกลับมาเที่ยวที่สวนลุงไกรอีกในอนาคต ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สวนลุงไกร จังหวัดนครราชสีมา ด้านภาพรวมโดยทั่วไปสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ลักษณะทางกายภาพและความสมบูรณ์ของธรรมชาติ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ด้านความชัดเจนของป้ายบอกทาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ด้านการให้บริการการจำหน่ายสินค้า สิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ การให้บริการด้วยความสุภาพเป็นมิตรและ ภาพรวมการให้บริการของเจ้าหน้าที่มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ การให้คำแนะนำตอบข้อซักถามของบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ด้านการบรรยายให้ความรู้กับนักท่องเที่ยวสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ สามารถนำสิ่งที่ได้รับฟังจากการบรรยายไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 สิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ การบริหารเวลาในการบรรยาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ด้านการประชาสัมพันธ์ สิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ การเผยแพร่ข้อมูลประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนลุงไกร จังหวัดนครราชสีมา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 สิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ การให้บริการเอกสารเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.9

2.6 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้ (ภาพที่ 2.1)

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

(Research Methodology)

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชน กลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัย จะดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Sampling Procedure)

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักท่องเที่ยวที่มายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งจะไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้น จึงคำนวณขนาดของตัวอย่างจากสูตรของ W.G.Cochran (1953: อ้างถึงในยุทธ ไทยวรรณ. 2551)

$$n = \frac{P(1 - P)Z^2}{d^2}$$

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

P แทน สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการ (0.9)

Z แทน ความมั่นใจที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

Z ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีค่าเท่ากับ 1.96 (มั่นใจ 95%)

d แทน สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้ (0.05)

แทนค่า

$$n = \frac{0.9(1-0.9)1.96^2}{0.05^2}$$
$$= 138.96$$

ในการวิจัยครั้งนี้ โดยได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 138.96 ตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างรวมเป็น 140 สุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. 2560

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.2.1 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามแบบปลายปิดและปลายเปิด ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวประกอบด้วย ส่วนนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งแบบสอบถามได้แก่ ด้านวิทยากร ด้านความรู้ ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านประชาสัมพันธ์ สอบถามโดยใช้การวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open Questionnaire)

3.2.2 วิธีทดสอบเครื่องมือ

1) ความเที่ยงตรง (Validity) ของเนื้อหาทดสอบโดยนำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ดวงกมล ปานรศทิพ ธรรมาธิวัฒน์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และ นายเอนก ยินดีสิงห์ ซึ่งเป็นรองหัวหน้ากลุ่มของวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความชัดเจนของภาษา และความครอบคลุมของเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2) ความเชื่อมั่น (Reliability) ทดสอบโดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวที่มายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำมาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) จำนวน 30 ชุด ก่อนที่จะไปทำการเก็บข้อมูลจริง

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.74

3.3 วิธีเก็บข้อมูล

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นและนำไปแจกให้กลุ่มตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใหญ่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้จะต้องแจ้งชื่อผู้ดำเนินการ และไม่อาจรณินใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 140 ตัวอย่าง เพื่อรอกข้อมูลในแบบสอบถาม โดยจะไปเก็บในช่วงเดือนมกราคม 2560 ซึ่งจะเก็บข้อมูลแบบสอบถามโดยการแจกให้นักท่องเที่ยวหลังจากที่ได้รับการอบรมการปลูกเมล่อน

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการค้นคว้าจากวารสาร บทความ รายงาน เว็บไซต์ และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่างๆ เช่น สำนักหอสมุดของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นต้น เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษา

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้ คือ

1) ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) การวัดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล่อนหมู่ใจร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิทยากร ด้านความรู้ ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านประชาสัมพันธ์ และใช้มาตรวัดแบบอัตราภาคชั้น Likert Scale โดยซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด	ให้ค่าคะแนน	5	คะแนน
ความพึงพอใจมาก	ให้ค่าคะแนน	4	คะแนน
ความพึงพอใจปานกลาง	ให้ค่าคะแนน	3	คะแนน
ความพึงพอใจน้อย	ให้ค่าคะแนน	2	คะแนน
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้ค่าคะแนน	1	คะแนน

โดยใช้เกณฑ์การแปลผลในแต่ละช่วงคะแนนของระดับความพึงพอใจ โดยใช้เกณฑ์การแบ่งช่วงคะแนนจากระดับขั้นเท่ากับ 5 ชั้น และคำนวณได้จากสูตรดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาภิรุทธิ์. 2551)

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ระดับของค่าคะแนนเฉลี่ยได้จากการแบ่งระดับข้างต้นสามารถแสดงได้ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึงความพึงพอใจมากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึงความพึงพอใจมาก
2.61 – 3.40	หมายถึงความพึงพอใจปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึงความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.80	หมายถึงความพึงพอใจน้อยที่สุด

3) สถิติเชิงอนุมาน เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยสถิติทดสอบที (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวน (F-test)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการศึกษา

(Results)

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชน กลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอ ดังนี้

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว

4.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

4.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

4.1 ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว

เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ อายุ รายได้ จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว พบว่า

1) เพศ นักท่องเที่ยวเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 55.71 และ 44.29 ตามลำดับ

2) การศึกษา นักท่องเที่ยวมีระดับการศึกษาที่ระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 52.86 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี ร้อยละ 42.14 และสูงกว่าปริญญาตรีน้อยที่สุด ร้อยละ 5.00

3) สถานภาพสมรส นักท่องเที่ยวมีสถานภาพโสดมากที่สุด ร้อยละ 51.43 รองลงมาคือสมรส ร้อยละ 42.14 และหย่าร้าง/หม้ายน้อยที่สุด ร้อยละ 6.43

4) อาชีพ นักท่องเที่ยวมีการประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุดร้อยละ 30.00 รองลงมาเป็นอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 19.29 และอาชีพที่น้อยที่สุดคือ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 6.43

5) อายุ นักท่องเที่ยวมีอายุอยู่ในช่วง 25 - 35 ปีมากที่สุด ร้อยละ 35.00 รองลงมาคือช่วง 36 - 45 ปี ร้อยละ 25.72 และช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไปน้อยที่สุด ร้อยละ 5.71

6) รายได้ นักท่องเที่ยวมีรายได้ 10,000 - 20,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 43.57 รองลงมาคือมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 24.29 และกลุ่มที่มีรายได้น้อยที่สุดคือ 30,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 12.14 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (n=140)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	62	44.29
หญิง	78	55.71

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (n=140)	ร้อยละ
การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	74	52.86
ปริญญาตรี	59	42.14
สูงกว่าปริญญาตรี	7	5.00
สถานภาพสมรส		
โสด	72	51.43
สมรส	59	42.14
หย่าร้าง/หม้าย	9	6.43
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	23	16.43
รับจ้าง	42	30.00
พนักงาน/ผู้บริหารในธุรกิจเอกชนบริษัท	22	15.71
ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว	27	19.29
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	6.43
อื่นๆ (เช่น เกษตรกรรม)	17	12.14
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	31	22.14
25 - 35 ปี	49	35.00
36 - 45 ปี	36	25.72
46 - 55 ปี	16	11.43
56 ปีขึ้นไป	8	5.71
รายได้		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	34	24.29
10,000 - 20,000 บาท	61	43.57
20,001 - 30,000 บาท	28	20.00
30,001 บาทขึ้นไป	17	12.14

4.2 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เป็นการศึกษาความพึงพอใจในด้านต่างๆของนักท่องเที่ยวที่ ได้แก่ ด้านวิทยากร ด้านความรู้ ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านประชาสัมพันธ์

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวโดยการแจกแบบสอบถามทั้งหมด 140 คน เมื่อนำผลการวิเคราะห์ของแต่ละด้านมาพิจารณาเป็นรายข้อจะได้รายละเอียดต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) ด้านวิทยากร อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความรอบรู้ในข้อมูลของวิทยากร กิริยามารยาท การแต่งกาย บุคลิกภาพโดยรวมของวิทยากรอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนวิทยากรมีเทคนิค/วิธีการในการถ่ายทอดให้เข้าใจง่าย การตอบข้อซักถามที่ชัดเจน ตรงประเด็นอยู่ในระดับมาก

2) ด้านความรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดแบ่งเวลาของเนื้อหา/ความรู้แต่ละเรื่องเหมาะสม เอกสารประกอบการอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื้อหา/ความรู้ สอดคล้องกับความต้องการ ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ได้จริงอยู่ในระดับมาก

3) ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดห้อง บริเวณพื้นที่เหมาะสมกับฝึกอบรม การกำหนดรูปแบบ/กิจกรรม บริเวณสถานที่มีความสะอาดอยู่ในระดับมากที่สุด สื่อ/อุปกรณ์ประกอบการฝึกอบรม อาหาร เครื่องดื่มและของว่างอยู่ในระดับมาก

4) ด้านประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อน หมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนาตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ด้านวิทยากร				
1) ความรอบรู้ในข้อมูลของวิทยากร	4.29	0.825	มากที่สุด	1
2) วิทยากรมีเทคนิค/วิธีการในการถ่ายทอดให้เข้าใจง่าย	4.20	0.712	มาก	4
3) การตอบข้อซักถามที่ชัดเจน ตรงประเด็น	4.14	0.764	มาก	5
4) กิริยามารยาท การแต่งกาย	4.26	0.755	มากที่สุด	3
5) บุคลิกภาพโดยรวมของวิทยากร	4.28	0.720	มากที่สุด	2
เฉลี่ย (Mean) ด้านวิทยากร	4.23	0.755	มากที่สุด	
ด้านความรู้				
1) เนื้อหา/ความรู้ สอดคล้องกับความต้องการ	4.20	0.751	มาก	3
2) การจัดแบ่งเวลาของเนื้อหา/ความรู้แต่ละเรื่องเหมาะสม	4.24	0.677	มากที่สุด	2
3) เอกสารประกอบการอบรม	4.26	0.774	มากที่สุด	1
4) ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ได้จริง	4.15	0.699	มาก	4
เฉลี่ย (Mean) ด้านความรู้	4.21	0.725	มากที่สุด	
ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก				
1) การจัดห้อง บริเวณพื้นที่เหมาะสมกับฝึกอบรม	4.28	0.825	มากที่สุด	1
2) สื่อ/อุปกรณ์ประกอบการฝึกอบรม	4.16	0.712	มาก	4
3) การกำหนดรูปแบบ/กิจกรรม	4.21	0.764	มากที่สุด	2
4) อาหาร เครื่องดื่มและของว่าง	4.16	0.755	มาก	4
5) บริเวณสถานที่ที่มีความสะอาด	4.21	0.720	มากที่สุด	2
เฉลี่ย (Mean) ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก	4.20	0.755	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ด้านประชาสัมพันธ์				
1) การเผยแพร่ข้อมูลประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา	4.18	.816	มาก	1
2) การให้บริการเอกสารเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยว	4.09	.709	มาก	3
3) การอำนวยความสะดวก	4.13	.748	มาก	2
เฉลี่ย (Mean) ด้านประชาสัมพันธ์	4.13	.758	มาก	

นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านวิทยากรและด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และ 4.21 ตามลำดับ ส่วนด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวกและด้านประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และ 4.13 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในภาพรวม

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านวิทยากร	4.23	มากที่สุด
2. ด้านความรู้	4.21	มากที่สุด
3. ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก	4.20	มาก
4. ด้านประชาสัมพันธ์	4.13	มาก
รวม	4.19	มาก

4.3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรซึ่งจำแนกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test และการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปร จำแนกเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้ F-test (One Way Anova)

4.3.1 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่เพศแตกต่างกัน ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน (ตารางที่ 4.4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ

รายการ	ชาย		หญิง		T	Sig.
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
1. ด้านวิทยากร	4.16	.559	4.29	.616	-1.359	.176
2. ด้านความรู้	4.15	.534	4.26	.625	-1.098	.274
3. ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก	4.22	.632	4.20	.641	.149	.882
4. ด้านประชาสัมพันธ์	4.04	.577	4.21	.695	-1.476	.142
รวม	4.14	.460	4.24	.499	-1.196	.234

4.3.2 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยงที่การศึกษาแตกต่างกัน ความพึงพอใจที่มีต่อการท่องเที่ยวในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในแต่ละด้านจำแนกตามการศึกษา พบว่าทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามการศึกษา

รายการ	แหล่ง ความ แปรปรวน		Df	MS	F	Sig.
	SS					
ด้านวิทยากร	ระหว่างกลุ่ม	4.555	2	2.278	7.028	.001**
	ภายในกลุ่ม	44.400	137	.324		
	รวม	48.955	139			
ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	4.225	2	2.113	6.620	.002**
	ภายในกลุ่ม	43.721	137	.319		
	รวม	47.946	139			
ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	5.597	2	2.798	7.613	.001**
	ภายในกลุ่ม	50.356	137	.368		
	รวม	55.953	139			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	10.053	2	5.026	14.243	.000**
	ภายในกลุ่ม	48.347	137	.353		
	รวม	58.400	139			
เฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.814	2	2.907	14.989	.000**
	ภายในกลุ่ม	26.568	137	.194		
	รวม	32.382	139			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในภาพรวม พบว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรี กับการศึกษาดำรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาตรี และ สูงกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวยุคใหม่ต่อการท่องเที่ยวโดยภาพรวม เป็นรายคู่ จำแนกตามการศึกษา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ระดับการศึกษา		
		(1)	(2)	(3)
ต่ำกว่าปริญญาตรี (1)	4.35			
ปริญญาตรี (2)	3.96	**		**
สูงกว่าปริญญาตรี (3)	4.52			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3.3 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวยุคใหม่ที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามสถานภาพสมรส

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวยุคใหม่ที่สถานภาพสมรสแตกต่างกัน ความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่าด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวกและด้านประชาสัมพันธ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านวิทยากรและด้านความรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวยุคใหม่ที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามสถานภาพสมรส

รายการ	แหล่ง ความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านวิทยากร	ระหว่างกลุ่ม	2.396	2	1.198	3.525	.032*
	ภายในกลุ่ม	46.560	137	.340		
	รวม	48.955	139			
ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2.546	2	1.273	3.842	.024*
	ภายในกลุ่ม	45.400	137	.331		
	รวม	47.946	139			
ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	6.546	2	3.273	9.076	.000**
	ภายในกลุ่ม	49.407	137	.361		
	รวม	55.953	139			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	5.182	2	2.591	6.670	.002**
	ภายในกลุ่ม	53.218	137	.388		
	รวม	58.400	139			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณิใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการ	แหล่ง ความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
เฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.748	2	1.892	9.065	.000**
	ภายในกลุ่ม	28.598	137	.209		
	รวม	32.382	139			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในภาพรวม พบว่า สถานภาพโสด กับสถานภาพสมรส มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวโดยภาพรวม เป็นรายคู่ จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	ค่าเฉลี่ย	สถานภาพสมรส		
		(1)	(2)	(3)
โสด (1)	4.36		**	
สมรส (2)	4.03			
หย่าร้าง/หม้าย (3)	4.00			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3.4 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่อาชีพแตกต่างกัน ความพึงพอใจนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในแต่ละด้าน จำแนกตามอาชีพ พบว่าทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ

รายการ	แหล่ง ความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านวิทยากร	ระหว่างกลุ่ม	9.939	5	1.988	6.827	.000**
	ภายในกลุ่ม	39.016	134	.291		
	รวม	48.955	139			

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

รายการ	แหล่ง ความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	5.032	5	1.006	3.142	.010**
	ภายในกลุ่ม	42.915	134	.320		
	รวม	47.946	139			
ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	7.531	5	1.506	4.168	.001**
	ภายในกลุ่ม	48.422	134	.361		
	รวม	55.953	139			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	9.640	5	1.928	5.299	.000**
	ภายในกลุ่ม	48.760	134	.364		
	รวม	58.400	139			
เฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	7.303	5	1.461	7.804	.000**
	ภายในกลุ่ม	25.079	134	.187		
	รวม	32.382	139			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในภาพรวม พบว่า อาชีพรับจ้าง กับอาชีพพนักงาน/ผู้บริหารในธุรกิจเอกชน บริษัท และอื่นๆ (เช่น เกษตรกรรม) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนอาชีพประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวกับอาชีพอื่นๆ (เช่น เกษตรกรรม) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวโดยภาพรวม เป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ค่าเฉลี่ย	อาชีพ					
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
นักเรียน/นักศึกษา (1)	4.21						
รับจ้าง (2)	4.47			**			**
พนักงาน/ผู้บริหารในธุรกิจเอกชนบริษัท (3)	3.96						
ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว (4)	4.25						*
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (5)	4.10						
อื่นๆ (เช่น เกษตรกรรม) (6)	3.79						

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3.5 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยงที่อายุแตกต่างกัน ความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในแต่ละด้าน จำแนกตามอายุ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ

รายการ	แหล่ง ความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านวิทยากร	ระหว่างกลุ่ม	2.596	4	.649	1.890	.116
	ภายในกลุ่ม	46.359	135	.343		
	รวม	48.955	139			
ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	2.550	4	.637	1.896	.115
	ภายในกลุ่ม	45.397	135	.336		
	รวม	47.946	139			
ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	.964	4	.241	.592	.669
	ภายในกลุ่ม	54.989	135	.407		
	รวม	55.953	139			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	.358	4	.090	.208	.933
	ภายในกลุ่ม	58.042	135	.430		
	รวม	58.400	139			
เฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.947	4	.237	1.016	.401
	ภายในกลุ่ม	31.435	135	.233		
	รวม	32.382	139			

4.3.6 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยงที่รายได้แตกต่างกัน ความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในแต่ละด้าน จำแนกตามรายได้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้

รายการ	แหล่ง ความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านวิทยากร	ระหว่างกลุ่ม	1.943	3	.648	1.873	.137
	ภายในกลุ่ม	47.013	136	.346		
	รวม	48.955	139			
ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	1.862	3	.621	1.832	.144
	ภายในกลุ่ม	46.084	136	.339		
	รวม	47.946	139			

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

รายการ	แหล่ง ความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	.628	3	.209	.515	.673
	ภายในกลุ่ม	55.325	136	.407		
	รวม	55.953	139			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	1.053	3	.351	.832	.478
	ภายในกลุ่ม	57.347	136	.422		
	รวม	58.400	139			
เฉลี่ยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.984	3	.328	1.420	.240
	ภายในกลุ่ม	31.399	136	.231		
	รวม	32.382	139			

4.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สามารถสรุปได้ 2 ประเด็น ดังนี้

4.4.1 ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก

นักท่องเที่ยวได้แสดงความคิดเห็นว่าปัญหาที่พบคือ ห้องน้ำและสถานที่จอดรถมีจำนวนน้อยมาก ซึ่งต้องการให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปรับปรุงโดยการสร้างห้องน้ำ และสถานที่จอดรถเพิ่ม

4.4.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านประชาสัมพันธ์

นักท่องเที่ยวได้แสดงความคิดเห็นว่าปัญหาที่พบคือ การเข้าถึงข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีช่องทางน้อยมาก ดังนั้นควรปรับปรุงโดยการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น เช่น การจัดทำเว็บไซต์ของแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ (Conclusions Discussion and Suggestion)

การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ตลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยวที่มายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ตลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ตลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 3) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ตลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 4) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ตลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.1 ข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว

ปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ตลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 25 – 35 ปี มีสถานภาพโสด มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับจ้าง มีรายได้ 10,000 - 20,000 บาท

5.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ตลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูส์ตลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าด้านวิทยากร ประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ความรอบรู้ในข้อมูลของวิทยากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ การตอบข้อซักถามที่ชัดเจน ตรงประเด็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ด้านความรู้ ประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ เอกสารประกอบการอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 และประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ได้จริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก ประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ การจัดห้อง บริเวณพื้นที่เหมาะสมกับฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ประเด็นที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ สื่อ/อุปกรณ์ประกอบการฝึกอบรมและอาหาร เครื่องดื่มและของว่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 เท่ากัน ด้านประชาสัมพันธ์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักท่องเที่ยวยังมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก พบว่า การเผยแพร่ข้อมูลประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.18

5.3 เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การศึกษา สถานภาพสมรส และอาชีพ ส่วนปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ เพศ อายุ และรายได้ ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4 อภิปรายผลการศึกษา

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายจากการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าด้านวิทยากรและด้านความรู้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับชนาธิป สุขเจริญ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรศูนย์ภูมิรักษ์ธรรมชาติ อำเภอมือง จังหวัดนครนายก พบว่าด้านวิทยากรและด้านความรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวกมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับสุวิทย์ จันทรเพ็ญ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร : กรณีศึกษา ไร่อู่สุนทราน มอนเต้ เขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา พบว่าด้านสถานที่ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ในด้านประชาสัมพันธ์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับธนพล อยู่คง (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สวนลุงไกร จังหวัดนครราชสีมา พบว่าด้านประชาสัมพันธ์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การศึกษา และอาชีพ สอดคล้องกับ ยศวีร์ ยุกตะนันท์ (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรเสียบคลองมหาสวัสดิ์ อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดนครปฐม พบว่า ระดับการศึกษา และอาชีพ แตกต่างกันไป มีความพึงพอใจในแหล่งท่องเที่ยวเกษตรทั้ง 4 แห่งบางประการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับพิชญวรงค์เกษม (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตป่าอนุรักษ์ภูพระบาท อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี พบว่า ระดับการศึกษา และอาชีพที่ต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน 4 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวที่มายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่านักท่องเที่ยวต้องการให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ต้องการให้สร้างห้องน้ำเพิ่ม สร้างสถานที่จอดรถเพิ่มเติม และควรมีการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว

5.5.2 ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

1) จากการศึกษาความพึงพอใจด้านสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก พบว่าด้านสื่อ/อุปกรณ์ประกอบการฝึกอบรมและอาหาร เครื่องดื่มและของว่างอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาต่อไปเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวให้ได้มากที่สุด เช่น ควรมีการสร้างห้องน้ำ สถานที่จอดรถและที่นั่งพักระหว่างทางเพิ่ม เป็นต้น

2) จากการศึกษาความพึงพอใจด้านประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์ เนื่องจากอยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงให้เกิดการพัฒนา เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวให้ได้มากที่สุด เช่น ควรสร้างเว็บไซต์ของตนเอง เพื่อที่ง่ายต่อการเข้าถึงของนักท่องเที่ยวที่สนใจในเรื่องการปลูกเมล่อน โดยในเว็บไซต์นั้นควรมีการอัปเดตกิจกรรมของต่างของกลุ่ม ควรลงข้อมูลต่างๆของกลุ่ม เบอร์โทรศัพท์ สถานที่ตั้ง เป็นต้น

5.5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาต่อในเรื่องความพึงพอใจของสมาชิกกลุ่มที่มีต่อการบริหารภายในกลุ่มของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้กลุ่มมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์. 2557. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.moac.go.th/home.php> [5 ตุลาคม 2559]

กาญจนา อรุณสุขจุฑา. 2546. ความหมายของความพึงพอใจ [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://maitree3.blogspot.com/2011/03/blog-post.html> [1 ตุลาคม 2559]

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร. 2555. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
http://www.kmitl.ac.th/agritech/nutthakorn/04090035_2202/multiweb/agrotour/profile.htm [12 กันยายน 2559]

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2549. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://thai.tourismthailand.org/> [5 ตุลาคม 2559]

จิราภรณ์ ยวงโป่งแก้ว. 2556. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์ชาเขียวพร้อมดื่มของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ปัญหาพิเศษวิทยาศาสตร์บัณฑิต, สาขาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.

ชนาธิป สุขเจริญ. 2557. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ศูนย์ภูมิรักษ์ธรรมชาติ อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก. ปัญหาพิเศษวิทยาศาสตร์บัณฑิต, สาขาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.

ณัฐริกา จินะสะหุง. 2555. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ป่าเขาภูหลวง อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา. ปัญหาพิเศษวิทยาศาสตร์บัณฑิต, สาขาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.

ทศพร เว่บ้านแพ้ว. 2557. ความพึงพอใจของผู้เข้ารับบริการอบรมหลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียงของศูนย์ภูมิรักษ์ธรรมชาติ จังหวัดนครนายก. ปัญหาพิเศษวิทยาศาสตร์บัณฑิต, สาขาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.

ชนพล อยู่คง. 2559. พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สวนลุงไกร จังหวัดนครราชสีมา. ปัญหาพิเศษวิทยาศาสตร์บัณฑิต, สาขาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.

บุญทัน ดอกไธสง และ เอ็ด สาระภูมิ. 2538. ประสิทธิภาพการบริหารบุคคลภายในองค์การ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2524. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคม. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2551. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.

ประจวบ อินอ้อต. 2529. พฤติกรรมศาสตร์. เอกสารประกอบคำบรรยาย โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการทางสื่อมวลชน เรื่องการสำรวจทัศนคติเพื่อประสิทธิภาพในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์.

พิชญ วงษ์เกษม. 2548. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตป่าอนุรักษ์ภูพระบาท อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ยศวีร์ ยุกตะนันท์. 2547. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกษตรเลียบคลองมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา ส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ยุทธ ไกยวรรณ. 2551. วิจัยวิจัยทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์

จำไพพรรณ แก้วสุริยะ. 2544. “เกษตรสัญจร”. วารสารการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. 41(10) : 120 – 121.

วรารักษ์ ใจน้อย และยุพิน ใจแก้ว. 2552. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศนันทนาการแห่งชาติภูกระดึง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

วิทย์ เทียงบูรณธรรม. 2541. ความหมายของความพึงพอใจ [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://maitree3.blogspot.com/2011/03/blog-post.html> [1 ตุลาคม 2559]

วิรุฬ พรรณเทวี. 2542. ความหมายของความพึงพอใจ [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.gotoknow.org/posts/492000> [1 ตุลาคม 2559]

สวนหม่อนไม้. 2557. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.monmai.com/การท่องเที่ยวเชิงเกษตร/> [30 กันยายน 2559]

สุริรัตน์ เตชาทวิวรรณ. 2544. พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุวิทย์ จันทร์เพ็ญ. 2558. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตร : กรณีศึกษา ไร่รุ่งนกราน มอนเต้ เขาใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

สำนักงานสภรณ์จังหวัดลพบุรี. ไม่ระบุปี. วิสาหกิจชุมชน [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://webhost.cpd.go.th/lopburi/Wisahakij.html> [28 พฤศจิกายน 2559]

อารี พันธุ์ณี. 2538. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

เอนก ยินดีสิงห์. 18 สิงหาคม 2559. รองหัวหน้ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนาตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. แบบสัมภาษณ์.

Cochran, William G. 1997. Sampling Techniques. New York: John Willey and Sons Diane.

Shelley, M. 1985. Design as an Instrument of Change : the Role of Design in Two.

Responding to Social Change, Pennsy lvania: Dowden. Hutchinson & Ross. Inc.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิสาหกิจชุมชน
กลุ่มเมลอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สลอด อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
คำชี้แจง

ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือกรอกข้อความให้ตรงกับ
ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการจัดทำโครงการปัญหาพิเศษของ
นักศึกษาปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พัฒนาการเกษตร) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมลอน
หมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยง

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความกรุณาในการกรอกแบบสอบถาม

นายสุทัศน์ จิระชัยพันธุ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.เพศ

ชาย

หญิง

2.การศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

3.สถานภาพสมรส

โสด

สมรส

หย่าร้าง/หม้าย

4.อาชีพ

นักเรียน/นักศึกษา

รับจ้าง

พนักงาน/ผู้บริหารในธุรกิจเอกชนบริษัท

ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว

รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

อื่นๆ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.อายุ

- ต่ำกว่า 25 ปี 25-35 ปี
- 36-45 ปี 46-55 ปี
- 56 ปีขึ้นไป

6.รายได้/เดือน

- ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000-20,000 บาท
- 20,001-30,000 บาท 30,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรวิสาหกิจชุมชน กลุ่มแม่สอนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างให้ตรงกับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด

- 5 = พึงพอใจมากที่สุด 4 = พึงพอใจมาก 3 = พึงพอใจปานกลาง
- 2 = พึงพอใจน้อย 1 = พึงพอใจน้อยที่สุด

หัวข้อประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านวิทยากร					
1. ความรอบรู้ในข้อมูลของวิทยากร					
2. วิทยากรมีเทคนิค/วิธีการในการถ่ายทอดให้เข้าใจง่าย					
3. การตอบข้อซักถามที่ชัดเจน ตรงประเด็น					
4. กิริยามารยาท การแต่งกาย					
5. บุคลิกภาพโดยรวมของวิทยากร					
ด้านความรู้					
1. เนื้อหา/ความรู้ สอดคล้องกับความต้องการ					
2. การจัดแบ่งเวลาของเนื้อหา/ความรู้แต่ละเรื่องเหมาะสม					
3. เอกสารประกอบการอบรม					
4. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ได้จริง					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านสถานที่/สิ่งอำนวยความสะดวก					
1. การจัดห้อง บริเวณพื้นที่เหมาะสมกับฝึกอบรม					
2. สื่อ/อุปกรณ์ ประกอบการฝึกอบรม					
3. การกำหนดรูปแบบ/กิจกรรม					
4. อาหาร เครื่องดื่ม และของว่าง					
5. บริเวณสถานที่มีความสะอาด					
ด้านประชาสัมพันธ์					
1. การเผยแพร่ข้อมูลประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่ล่อนหมู่ใหญ่ร่วมใจพัฒนา ตำบลคู้สตอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา					
2. การให้บริการเอกสารเผยแพร่แหล่งท่องเที่ยว					
3. การอำนวยความสะดวกด้านข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว					

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

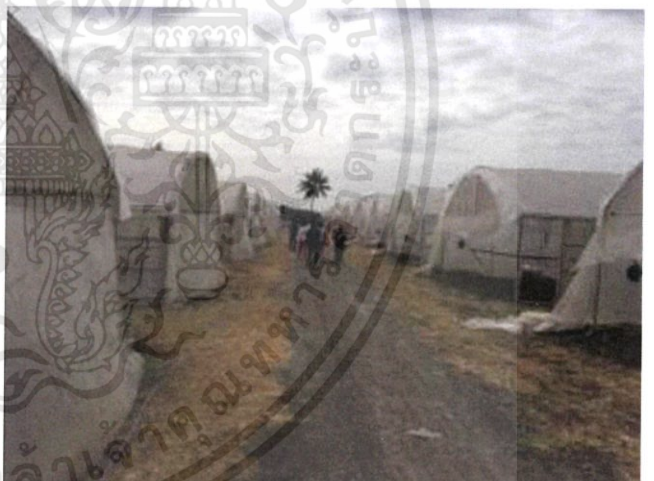
.....

.....

.....

ภาคผนวก ข.

ภาพ พื้นที่และกิจกรรมของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเมล็ดพันธุ์ใหญ่ร่วมใจพัฒนา
ตำบลคู้สลอด อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล นายสุทัศน์ จิระชัยพันธุ์

วัน เดือน ปีเกิด วันเสาร์ที่ 19 พฤศจิกายน 2537

ที่อยู่ บ้านเลขที่ 9/32-33 หมู่ 5 ตำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน
จังหวัดนครปฐม 73130

ประวัติการศึกษา ประถมศึกษา โรงเรียนแม่พระประจักษ์
มัธยมศึกษา โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี
ปริญญาตรี กำลังศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ -
ทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้